

სიყვარულსა შეუპყრივარ

სიყვარულსა შეუპყრივარ აწ შენსა,
გეტრფის გული
სურვილ რგული.
ამის ნაცვლად რად მცემ მე სენსა?

პირო მზეო, განმინათლე ბნელ გული:
თმა გიშერო,
ღამის ფერო,
სიგრილესა მიმეც დაგული.

მშვილდო ხრილო, ნუ მეზიდვი საკვდავად:
განშლით მყარე
სევდა მყარე,
ახლად მექმენ სულის ჩამდგავად!

მელნის ტბათა გარ-მდგომელნო მცველადა,
შავნო ჰინდნო,
მახვილთ მზიდნო,
ნუ მექმნებით მე გლახ მკვლელადა!

ღაწვნო ვარდნო, რად განმადებთ ბულბულსა,
ეშყის მსტვენსა,
ტრფობის მჩვენსა,
ოდენ თქვენის ხედვით სულ-დგმულსა?!

ბაგე ლალო, მარგალიტებთა მცველო,
მომემტკზარე,
განმახარე
საამოთა სიტყვათა მთქმელო.

ბროლის ველო, ორთა მათ საბუდარო,
მნათო ყელო,
სავედრველო,
მცირ არს, რაზომცა გემუდარო!

საროვ ნაზო, რტოთა მათ შენთა რხევა
მტაცებს გულსა
ხელებულსა:
ამად მაქვს მე გრძნობათა რყევა!

შვენებანო, აღსავსენო სიამით,

მიმიახლეთ,
განმანათლეთ, დ
შემისმინეთ მკვდარსა აჯა მით!